

coves del Drac; segons l'opinió de tothom, era un lloc fantàstic, inoblidable, màgic, en fi, s'havia d'anar a veure, i ja que havíem fet tants grans esforços per poder anar a Mallorca, era imperdonable no anar a les famoses coves del Drac.

Alguns ja hi havien estat, però per a mi era la primera vegada i estava ben intrigada per veure com serien. A les onze van obrir les portes, nosaltres, com ens havien dit els professors, vàrem ser els primers a entrar. Com era d'esperar la primera paraula de tothom va ser oh! Llavors el guia ens va anar dient tot el que vàiem, i ens va explicar que les estalactites eren les que es formaven al sostre, i les estalagmites eren les que es formaven al sòl. També ens va dir que tardaven molt i molt a créixer i que per això no les podíem agafar, ni trencar, ni res que s'hi assemblés. La visita va ser extraordinària, sobretot al final, quan ens vam asseure al davant d'un llac, que hi havia allà dintre i una orquestra que anava amb barca va començar a tocar. Després, mentre anava sonant la música, varen fer uns efectes de llum esplèndids. El guia ens havia dit que representava una posta del sol. Per cert, a més a més ens ho va dir en quatre idiomes, i també ens va explicar la història de la cova, o sigui, quan va ser trobada, qui la va trobar.."

Aquella barca que sotsobrava...

"Llavors, els que van voler, van pujar a les barques amb les quals, podíem travessar el llac de les coves del Drac. Les barques eren

petites i la gent s'havia de repartir, havia de quedar el mateix pes a cada costat, i llavors va ser quan la gent va començar a dir que allò era molt insegur i es van començar a canviar de costat. Un cop travessat el llac sense mullar-nos, ens vam aixecar tots de cop i la barca va sotsobrar d'un costat a l'altre i la gent ens anava dient que baixéssim ràpid abans que la barca s'enfonsés."

El senyor Moll: un guia alemany al taller de vidre

"El senyor Moll, a la fàbrica de vidre, ens va fer riure molt. Es va dedicar a imitar el guia de les coves i quan feia veure que parlava alemany, varen passar uns alemanys pel nostre costat, se'l varen mirar malament i nosaltres vàrem cargolar-nos de tant riure."

Reflexions després d'una nit a Pacha

"L'última nit que vam estar allà, vam anar a Pacha; jo m'ho vaig passar genial perquè hi havia molta gent i allò era bastant gran.

Aquella mateixa nit quan vam tornar a l'hotel, li vaig dir a la meva companya que no tenia gens de ganes de marxar, ella em respongué que tampoc en tenia ganes i que es quedaria un mes més. Aleshores jo li vaig dir que m'ho havia passat molt bé i ella em respongué el mateix; després d'aquesta petita xerrada ens vam adormir perquè estàvem molt cansades i al dia següent ens havíem de llevar d'hora. Aquella era l'última nit que estàvem en aquell lloc tan tranquil que era l'Arenal."

El cinquè dia

I el cinquè dia...els professors tampoc no van descansar

"L'últim dia vam anar a Palma una altra vegada a comprar records o el que volguéssim. A la tarda vam anar a l'hotel a buscar les ensaïmades i les maletes i després cap a l'aeroport de Palma, vam agafar l'avió i cap a Barcelona s'ha dit. A l'aeroport de Barcelona, en Jose em va dir que havia vist el fórmula